

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, ששם הוא אותו שכל העינים והמחשבות עולים אליו, בגלל זה ת' תורה קדומה של כל הקדומים, תורת חכם מקור חיים, תורת יהו"ה תמימה. ועוד תלמי"ה, תלמי"ה רנה נחת גדוּדִיהָ וגומר, בשם הנה נעשה הם תלמים תלמים. ועוד תלמי"ה, זו התורה, שתלויים ממנה כמה תלי תלים של הלכות פסוקות שאין להן חשבון.

צ' צתני"ה זה צדיק, העמוד שנושא הכל, ובו נודע מי שהוא למעלה מן הכל, משום שצדיק כולל את כל הספירות, ובו מתחדים כלם ונעשים אגדה אחת, הוא הלולב שאוגר את כל הספירות, ובאות צ' מצירים כל הצירים של ההיכלות שמקיפים את גן העדן שלמעלה, בכמה צירים של כל מעשה בראשית שיושרים אותם הצדיקים, ובו נקודים כל הנקודים של התורה, שהם נקודים בהיכל שהוא השכינה התחתונה, וכלם מאירים על הצירים כמו אבני מרגליות שמאירים על ראש הכתר, וכמו שהכוכבים שמאירים בקיע, ומשום שכל הנקודים של הכוכבים בו, נאמר ויתן אתם אלהים בקיע השמים להאיר על הארץ, זו השכינה התחתונה. (זה נשמות הצדיקים שעוסקים בתורה להוציא לאור כל תעלומה. זהו שכתוב והמשכלים יזוהרו בזה הקיע וגומר).

החייכל השני מרקם מפכה צירים קפואים במים, אבני המרגליות כלם מלאים מים, והם אבני שיש טהור, שההיכל השני בתוכו, הוא בניי מהם, בשם הנה: קרע שט"ן, והוא רקיע מים טמאים, ומשום זה יהי רקיע

ת' תלמי"ה, ת' תל שהכל פונים בו, דתמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין סלקין לגביה, בגין דא ת' תורה קדומה דכל קדומין, תורת חכם מקור חיים (משלי יג יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ועוד תלמי"ה, תלמי"ה רנה נחת גדוּדִיהָ וגומר (שם סה יא), בהאי שמה אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמי"ה דא אורייתא, דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושבון.

צ' צתני"ה צתני"ה דא צדיק, עמוד סביל פלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מפלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתחדין פלהו, ואתעבידו אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצויירין כל ציורין דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה ציורין דכל עובדא דבראשית, דירתין לון צדיקיא וביה (דק קכא ע"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא דאיהי שכינתא תתאה, ונהרין פלהו על ציורין, פאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר (בראשית א יז) ויתן אתם אלהים בקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכינתא תתאה (ס"א דא נשמתהו דצדיקיא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, דהא הוא דכתיב (דניאל יב ג) והמשכלים יזוהרו בזה הקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מפכה ציורין גלידין במיא, אבנין מרגלן פלהו מליין מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגייה, מנייהו איהו פנוי, בשמה דא קרע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין, ובגין דא קרע, שבו קרע את השטן, והפריד משם את השטן, שהוא